त्रः प्रतिनिष्ठति ययुग्मितिरात्रो वा षोउशो वा स्यानिव तुङ्ग्यान्न मध्यमं परिधिमुपस्पृशित्समृद्येव तृज्ञीमेत्य प्रपद्येत तृद्याययं यज्ञक्रतृत्व्यावर्तयित ॥३३॥ ग्रयुङ्गा-ग्रयुङ्गा कृक्ष्यना भवति । त्रयो वा पञ्च वा पञ्च वा सप्त वा सप्त वा नव वा नव वैकादश विकादश वा त्रयोदश वा त्रयोदश वा पञ्चदश वा दन्द्रमुख् मिथुनं प्रजननम्य य क्ष कृक्षांशितिरिच्यते स यज्ञमानस्य श्रियमभ्यतिरिच्यते स वाश्वरूपा सधनं यो यज्ञमानस्य श्रियमभ्यतिरिच्यते तद्यदेषा सधनं तस्मिदिक-धना नाम ॥३४॥ ब्राक्ष्माम् ॥४[१.३]॥॥

अवाधिषवणे पर्यपविशाति । अवास्या हिर्णयं बधीते द्वयं वाऽइदं न तृ-तीयमस्ति सत्यं चैवानृतं च सत्यमेव देवा अनृतं मनुष्या अग्निरेतसं वै व्हिर्णयध सत्येनाध्य नुपस्पृशानि सत्येन सामं पराक्णानीति तस्माद्वाऽ ग्रस्याध क्रिरणयं बन धीते ॥१॥ ग्रय ग्रावाणमाद्ते । ते वाऽर्तेऽरममया ग्रावाणो भवति देवो वै सोमो दिवि कि मोमो वृत्रो वै सोम ग्रामीत्तस्यैतक्रीरं यदिर्यो यद्रमानस्तक्-रिरेणिवैनमेतन्समध्यति कृत्स्रं कर्गित तस्माद्श्ममया भवन्ति घन्ति वार्श्नमे-तघाद्भिषुणवन्ति तमेनेन घन्ति तथात उद्ति तथा मंजीवति तस्माद्श्ममया गा-वाणो भवति ॥ १॥ तमाद्ते । देवस्य वा सवितुः प्रसवेशश्वनोबाङ्गभ्यां पूष्तो क्स्ताभ्यामाद्दे रावासोति सविता वे देवानां प्रसविता तत्सवितृप्रमृत र्वेनमे-तदादत्ते श्रिमोबाङ्ग्यामित्यश्चिमावध्यू तत्त्रयो रेव बाङ्ग्यामादत्ते न स्वाभ्यां पू-न्नी क्स्ताभ्यामिति पूषा भागर् घस्तत्तस्येव क्स्ताभ्यामादत्ते न स्वाभ्यां वज्रो वा उर्ष तस्य न मनुष्यो भर्ता तमेताभिद्वताभिराद्ते ॥३॥ ग्राद्दे रावामीति। यदा वाज्यनमेतनाभिषुणवन्त्यथाङ्गितभेवति यदाङ्गितं बुक्तेत्यथ दिन्तणा ददात्य-तद्येष द्वष रामतज्ञ्राङ्गतीश्च द्विणाश्च तस्मादाङ् रावासीति ॥४॥ गभीर्मि-ममधरं कृधीति । ऋधरो वै पन्नो मक्तिममं पन्नं कृधीत्वेवैतदाक्त्राय सुषूतम-